

13. Konung Magnus.

MELODI.

Översikt.

Varianter.

a. FB, I. N. E. Saml. O. A. (B)

b. PO, Nyl. III, 95. (A)

a. Åb, Finby, Pettu.
Sj. Tilda Troberg.

Uppt. Otto Andersson.

Hör du min lin - - de, vi kan du nu så
ta - la? Finns det in - gen i värl - den som kan dig hug -
sva - la? Nej in - gen månn min sorg för - dri - va kun - - de.

b.¹ NI, Pojo.

Ack hö - rer du lin - - de, allt me - dan du kan ta - - la,
är det in - - gen i värl - - - den som dig kan hug -
sva - - la? Men ingen månd min sorg för-dri - va kun - de.

TEXT.

Översikt.

Varianter.

A. PO, Nyl. III, 95. (b)

B. FB, I. N. E. Saml. O. A; även S. Grönfors saml. (a)

A.

Pojo.

<p>1. «Ack hörer du linde, allt medan du kan tala,
är det ingen i världen, som dig kan hug-svala?»
— men ingen månd min sorg fördriva kunde —</p>	<p>2. «Är det ingen som dig kan hjälpa eller göra bot?»
«Nej, förutom konung Magnus, som kys-ser på min rot.»</p>
	3. «I morgon kommer friaren, som friar till dig,

¹ Orig. tonart d-moll.

och då kommer timbermän, som skådar
uppå mig.

4. Då hugga de mig till ett altareträ,
där mången grov syndare skall falla på
knä.

5. Då hugga de mig till en altare-
spång,
där mången grov syndare skall hava sin
gång.»

6. Sköna jungfrun satte sig bakom
ett bord,
där skrev hon ett brev utav kärleken stor.

7. Sköna jungfrun frågade till tjä-
naren så:
»Är det ingen av eder, som brev kan
framföra?»

8. Så kom där en fågel, en falk så grå:
»Jag skall väl föra brevet till konung
Magnus gål.»

9. Fågeln han flög sig till konung
Magnus gål,
och ute för honom konung Magnus där
han står.

11. Konung Magnus sade till tjäna-
ren så:
»I sadlen uppå min gångare grå.»

10. Konung Magnus tog brevet ur
falkens klor,
och så las han därut vart endaste ord.

12. Och konung Magnus satte sig på
gångaren rö,
han red nästan fortare än fågelen han
flög.

13. »Ack hörer du nu linde allt medan
du står här,
med förgyllande blader som du själv på
dig bär.

14. Är det ingen, som dig kan hjälpa
eller göra bot?»
»Nej, förutan konung Magnus, som kys-
ser på min rot.»

15. Konung Magnus steg strax neder
till fot,
då kysste han genast den linden på rot.

16. Konung Magnus tog linden och
satte på sitt knä:
»Nu skall du bli min drottning, förr har
du varit trä.»

17. Konung Magnus tog linden och
satte på sin arm,
gav henne gullringar och drottninga-
namn.
— men ingen mänd min sorg fördriva
kunde —

B.¹

Finby, Pettu. Sj. Tilda Troberg. Uppt. Thyra Renqvist.

1. »Hör du min linde, vi kan du nu
så tala?
Finns det ingen i världen, som dig kan
hugsvala?»
— nej ingen man min sorg fördriva
kunde —

2. »Det finns ingen i världen, som mig
kan hugsvala eller göra bot,
förr än konung Magnus kommer, kysser
på min rot.»

¹ Samma var., uppt. efter Tilda Troberg år 1931 (I. N. E. S. Grönfors saml.), har några
smärre avvikelser:

Omkv.: Nej, ingen mände min sorg o. s. v.

str. 2¹: eller giva bot.

str. 6: Gåen och sadlen min gångare röd,
i dag skall jag frälsa en jungfru från nöd.

Sista strofen, som saknas i B, lyder:

Sen tog han det trädet uti sitt sköt,
och därav upprann en jungfru så skön.

3. »I dag kommer friaren och friar
till dig,
i morgon kommer timmerman och skå-
dar uppå mig.

4. Sen likna de mig vid en altare-
spång,
där mången grov syndare skall hava
sin gång.

5. Sen likna de mig vid ett altareträ,
där mången grov syndare skall läggas
på knä.»

6. Jungfrun hon satte sig neder att
skriva.
Finns det ingen i världen, som brevet
kan framföra?

7. Sen var där en fågel, falken så grå:
»Jag skall väl föra brevet till konung
Magnus gård.»

8. Hon lade det brevet i falkens klor.
Sen förde han det till konung Magnus
bord.

9. »Gåin och sadlen mig gångaren röd.
I dag skall jag frälsa en jungfru av nöd.»

10. Och konung Magnus böjde sig
neder till jord
och kysste det trädet allt uppå dess rot.
— nej, ingen man min sorg fördriva
kunde —